

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Accusantis lingua velut novacula: nisi sit illi tanta suæ linguæ cura, quanta
est suæ manus curanti vulnus, tortorem agit non medicum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

ſapius, vel peccatum diminuit, ut ait idem ſanctus Doctor in eadem prima ſecundæ, quæſtione ſeptuageſima ſexta, articulo 4.

Malo igitur zelo bonum facere pejus ex ſe eſt quam bono zelo malum perpetrare. Potèſt vero ex accidenti contrarium evenire, quod eſt prudentis ad vertere. Quod autem non ſint omnino mala faciendâ ut eveniant bona. Vide in I. parte, die 2. Januarii, & cave ne hic falſo illudaris zelo, quod multis proclive eſt; Quamobrem ſit

TERTIA VERITAS PRACTICA.

Quo peccatum zelo perdendum eſt, hoc peccator eſt ſalvandus.

VEL SIC

Sic peccator perdendus eſt ut peccatum, non peccator pereat.

VEL SIC

Homo peccator ſic eſt perdendus, ut non homo ſed peccator perdatur.

RATIO horum omnium eſt, quia non aliter contra peccatorem agendum eſt quam ex vero zelo qui unam Dei ſpectet gloriam, longè procul à quovis naturali affectu

Sed ille verus hoc exigit zelus qui in propoſitionibus continetur.

Ergo & vera ſunt, & in praxim revocanda, quoties in peccatum aut peccatores verbo vel factis agendum.

in c. 3. 400. Sic S. Auguſtinus de vero zelo: Non excuſis de areâ granum, ſuſcinet paleam ut intret in horreum, cum palea fuerit ſeparata. Itemque de verbo Domini ad Mulierem, vade & jam amplius noli peccare, DAMNAVIT, inquit, peccatum, non hominem: Intendant qui amant in Domino Manſuetudinem & timeant veritatem: etenim dulcis & reſus Dominus. Aptè Petrus Damiani de ſuavitate qua ſunt peccatores convertendi, alludens ad factum Eliſæi qui cum puerum mortuum baculo non potuiſſet ſuſcitare; tum per ſeipſum incumbendo illi, ſic ad vitam eum revocavit. Verba illius ſunt, Is quem terroris virga ſuſcitare non poterat, per amoris ſpiritus ad vi-

sam redit, dumque ſe parvulo accommodavit & compoſuit, facile erexit & ſuſcitavit.

Egregium hujus zeli exemplum eſt in Chriſto Domino apud S. Dionyſium Epistoſa 8. ad Demophilum ubi de S. Carpo non ſatis diſtinguente peccatum à peccatore quem ſimul cum peccato perditum voluiſſet. At Chriſtus illi Dominus quaſi rurfum in flagella paratus, Extenta, inquit, jam manu percuſe me, quia iterum paratus ſum pro peccatoribus pati. Videri etiam poteſt D. Bernardus ſerm. 2. in Reſurrectione Domini, ubi multa de affectu Compaſſionis in peccantes; Alioquin, inquit, in Spiritu vehementi conſerimus naſes Thearſis, conſerimus quaſſatum calamum, exinguimus linum ſumigans. Itemque in ſermone de S. Maria Magdalena: & ſuſius ſermone nono & duodecimo in Cantica, ubi de uberibus Sponſi, quæ ſunt meliora vino, fragrantia ungentis optimis de quibus & ſerm. 23. Cujus Verba referuntur infra commodius.

QUARTA VERITAS.

Accuſantis lingua velut novacula: niſi ſit illi tanta ſuæ linguæ cura, quanta eſt ſuæ manus curantis vulnus, Tortorem agit non Medicum.

RATIO EST. Quia in hoc differunt Tortor crucians corpus & Medicus ſanans, quod ille non niſi pœnam ſpectet & mortem, hic vero ſanitatem & vitam.

Sed niſi Accuſans tantam habeat lingua curam quantam habet ſua manus qui curat vulnus, pœnam accuſati & mortem civilem, qua ex infamia contrahitur, ſpectabit potius & inferet quam ullum ejus commodum.

Ergo Tortorem potius ager quam medicum; Quod quam ſit infame qui non ſentiat! Sic Scriptura paſſim, ſicut novacula acuta feciſti dolum. Id eſt, culter tonſorius ſeu ſcalprum chirurgicum. Dentes eorum arma & ſagitta, & lingua eorum gladius acutus. Quia tamen aperiendum ſæpè eſt & ſecandum peccati vulnus, idcirco ſic erga peccatorem ſe quiſque debet gerere ſicut Medicus vel Chirurgus erga vulneratum, cujus unam ſanitatem & vitam non dolorem non pœnam reſpicit, alioquin tyrannum & tortorem ager ut dictum eſt, contra quos hæc ſunt apud Prophetam pavenda Dei verba: Quod infirmum fui non conſolidaviſti, & quod agra-

Pſ. 165

Ex. 34

tum non sanasti: quod contractum est non alligasti; Et quod abjectum est non reduxisti; Et quod perierat non quaesisti: sed cum austeritate imperabatis eum, Et cum potentia. Vide quæ illic plura leguntur, & maximè de turbata pedibus aqua quam Pastores ovibus dant bibendam quibus & aptè congruit

QUINTA VERITAS.

Non est bona severitas nisi cum esset mala suavitas.

RATIO EST, Quia non est bona severitas in corrigendo vel accusando nisi servetur ordo charitatis, de quo expressè S. Thomas ubi de correctione fraterna.

2. 2. q. 33. Sed non servatur ordo charitatis nisi prius suavitas quam severitatem adhibeas; Aut quod idem est, si severitatem adhibeas nisi cum esset mala suavitas; Id est, nisi cum deteriore faceret peccatorem. Nam primo in spiritu lenitatis est instruendus, Et non procedendum ad extrema, nisi in extremis; Et vos Patres, nolite ad iracundiam provocare filios vestros. Nolite ad indignationem provocare. Cum sederem, inquit

Gal. 6. **Ephes. 6.** **Col. 1.** **Job. 30.** Job, quasi Rex circumstante exercitu, eram tamquam maerentium consolator: Ubi S. Gregorius ostendens auctoritatem regiminis jungi debere cum ministerio pietatis, sic ait accommodatè: Disciplina enim vel misericordia multum destituitur si una sine altera teneatur. sed circa subditos suos inesse Rectoribus debet & iuste consolans misericordia, & pie serviens disciplina. Hinc est quod semivir illius vulneribus qui à Samaritano in stabulum ductus est, & vinum adhibetur & oleum. Et quæ plura pergit filius. Aptissime verò ad rem nostram Seneca: Nempe medicus

20. Mor. 8. primo in levibus vitis tentat non multum ex quotidiana consuetudine inflectere, & cibis, potionibus, exercitationibus ordinem ponere, ac valetudinem tantum mutata vita dispositione firmare. Proximum est ut modus proficiat. Simodius & ordo non proficit, subducit aliqua & circumcidit: si ne adhuc quidem responderet, interdicit cibis & abstinencia corpus exonerat. Si frustra molliora cesserunt feris venam, membrisque, si adhaerentia nocent & morbum diffundunt, manus affert. Et cætera quæ curandis applicat animis. Non est verò hic omitendus S. Bernardus, qui cum ubiq; melleus & lacteus, tum his præteritum

L. 1. de ira c. 6. verbis: Audiant hæc Prælati qui sibi commissis semper volunt esse formidini, usitati raro Erudimini qui iudicatis terram. Dicite subditorum in Can. matres vos esse debere, non Dominos. Studete magis amari quam metui. Et si interdum severitate opus est paterna sit non tyrannica. Matres fovendo, Patres vos, corripiendo exhibeat. Mansuescite, ponite feritatem: suspendite verbera. producite ubera, pectora lacte pinguescant non typhæ urgeant. Quid iugum vestrum super eos aggravatis quorum potius onera portare debetis? Cur morsus à serpente parvulus fugit conscientia Sacerdotis, ad quem eum magis oportuerat tanquam ad sinum recurrere matris? Si spirituales estis, instruite huiusmodi in spiritu lenitatis. Consideret unusquisq; seipsum, ne & ipse sentietur. Alioquin illo in peccato suo morietur, sanguinem autem ejus, ait, de manu tua requiram.

Eccl. 3. **RATIO EST duplex.** Prima quam diximus, quod nemo bene alium arguit, nisi ex vero Dei offensi zelo arguat. Sed non est iste verus zelus, nisi qui alium arguit sit paratus argui, nisi tam libenter velit accusari quam acculare, vel tam repugnanter accuset quam accusetur; nam si offendit Deum æquè atque alius, cur ex illo zelo si verus est, non velit argui? Altera verò ratio magis spectat modum bene arguendi vel accusandi quam ipsam accusationem; Nemo enim bene alium arguit si contra præceptum naturale charitatis arguat. Sed nisi sit paratus argui, nisi tam libenter velit accusari quam acculare: vel nisi tam repugnanter accuset quam vellet accusari, contra præceptum illud charitatis arguet: Nam præceptum illud est, ne quid proximo faciamus quod nollems ab illo nobis fieri. Tu ergo qui nolles argui vel non isto modo quo alium arguis: nonne id illi facis, quod tibi nolles ab illo fieri? O quam verè dictum, intellige quæ sunt proximi qui ex seipso. Nihil sensibile

verbis: Audiant hæc Prælati qui sibi commissis semper volunt esse formidini, usitati raro Erudimini qui iudicatis terram. Dicite subditorum in Can. matres vos esse debere, non Dominos. Studete magis amari quam metui. Et si interdum severitate opus est paterna sit non tyrannica. Matres fovendo, Patres vos, corripiendo exhibeat. Mansuescite, ponite feritatem: suspendite verbera. producite ubera, pectora lacte pinguescant non typhæ urgeant. Quid iugum vestrum super eos aggravatis quorum potius onera portare debetis? Cur morsus à serpente parvulus fugit conscientia Sacerdotis, ad quem eum magis oportuerat tanquam ad sinum recurrere matris? Si spirituales estis, instruite huiusmodi in spiritu lenitatis. Consideret unusquisq; seipsum, ne & ipse sentietur. Alioquin illo in peccato suo morietur, sanguinem autem ejus, ait, de manu tua requiram.

SEXTA VERITAS.

Nemo bene alium arguit qui non est paratus argui.

Tam libenter accusari quam accusare: Tam repugnanter accusare quam accusari: Sunt hæc duo bene arguentis argumenta.

RATIO EST duplex. Prima quam diximus, quod nemo bene alium arguit, nisi ex vero Dei offensi zelo arguat.

Sed non est iste verus zelus, nisi qui alium arguit sit paratus argui, nisi tam libenter velit accusari quam acculare, vel tam repugnanter accuset quam accusetur; nam si offendit Deum æquè atque alius, cur ex illo zelo si verus est, non velit argui?

Altera verò ratio magis spectat modum bene arguendi vel accusandi quam ipsam accusationem; Nemo enim bene alium arguit si contra præceptum naturale charitatis arguat.

Sed nisi sit paratus argui, nisi tam libenter velit accusari quam acculare: vel nisi tam repugnanter accuset quam vellet accusari, contra præceptum illud charitatis arguet: Nam præceptum illud est, ne quid proximo faciamus quod nollems ab illo nobis fieri.

Tu ergo qui nolles argui vel non isto modo quo alium arguis: nonne id illi facis, quod tibi nolles ab illo fieri? O quam verè dictum, intellige quæ sunt proximi qui ex seipso. Nihil sensibile